

Тълохранителятъ (покланя се и си утива).

Исаакъ.

Тръба условията да носятъ и пакъ съвѣти да искатъ.
Изпопланили сѫ се и не знаятъ какво да правятъ... Чакайте, чакайте! што ви научѫ азъ васъ...

ЕВЛЕНИЕ 3.

ИСААКЪ, ДРАГОМИРЪ И ДОБРИНЪ.

Драгомиръ и Добринъ (влизатъ и почетно се покланятъ).

Драгомиръ.

Миръ и любовь, ваша Свѣтлость!

Исаакъ (безъ да стане, едвамъ се покланя и усмихнѣтъ).

Миръ и любовь, велможи, миръ и любовь! заповѣдайте,
сѣднете... (показва имъ съ ржка на столоветѣ).

Драгомиръ и Добринъ (сѣдатъ).

Исаакъ (поподлесва се).

Какво ште кажите? Има ли нѣшто радостно?

Драгомиръ.

Отъ нась нѣма ништо радостно, ваша свѣтлость. Положението става твърдѣ мѫчно. Отъ день на день Петрувата войска се умножава...

Исаакъ.

А пѣкъ нашата се умалява... (смѣе се) тѣй е, знамъ.

Драгомиръ.

Както се научваме, народътъ отъ вѣнъ склонява подвекето на Петрувата страна. Така штото, ако на скоро не ни дойде помошть отъ Цариградъ...

Исаакъ (въздиша).

Е, любезний Драгомире! я помисли, кой докара работите до този редъ? Ако да бѣхте ме слушале, сега не штѣхме